

KIRJE CAPRIN KOULUN OPPILAILLE³²

Hyvät toverit! Olemme saaneet kummankin kirjeenne „koulussa” alkaneesta kahtiajakaantumisesta. Ne ovat ensimmäisiä Caprilta meille tulleita samoinajattelevien toverillisia kirjeitä, ja ne ilahduttivat tavattomasti meitä kaikkia. Sydämemme pohjasta tervehdimme selvää rajankäyntiä koulussa.

Tarvittiin tietenkin aikaa, jotta koulun todellinen luonne uuden puolueyhmän uutena keskuksena tuli näkyviin. Emme epäilleet hetkeäkään, etteivätkö valveutuneimmat sosialidemokraattiset työläiset ennemmin tai myöhemmin saisi selvää asiaintilasta ja pääsisi oikealle tielle. Moskovaista meille kirjoitetaan, että siellä on saatu koulun oppilaiden joukossa olevien kiivaiden „bogdanovilaisten” kirjeitä; he agitoivat avoimesti Caprin keskuksen puolesta ja *auttavat suuresti* kaikkia sosialidemokraattisia työläisiä ymmärtämään Caprin koulun todellisen merkityksen.

Ja nyt lähemmäksi asiaa. Teidän, toverit, täytyy ajatella hyvin syvällisesti uutta muodostunutta tilannetta, jotta me yhdessä teidän kanssanne voisimme pohtia sitä ja ottaa oikeita askeleita, valita niille oikean ajan. Te ymmärrätte tietysti, että koulun kahtiajakaantuminen on nyt kiertämälön: te itse kirjoitatte, etlette voi olla sovussa sellaisessa koulussa. Yhteistoimintaa kiivaiden „bogdanovilaisten” kanssa te ette tietysti itsekään odota. Ja kun kerran asiat ovat menneet niin pitkälle, että koulun kahtiajakaantuminen *on kiertämätön*, niin pitää selvästi ymmärtää tuon jakaantumisen merkitys, pitää selvästi käsittää, millaista taistelua aiheutuu kahtiajakaantumisesta, kuinka bogdanovilaiset

koettavat tehdä teidät kaikki „*vahingottomiksi*” (s.o. riistää mahdollisuus oman vaikutukseen levittämiseen ja totuuden kertomiseen koulusta), saattaa teidät kaikki *huonoon valoon* (lisänimi „Bolshevistisen Keskuksen asiamies”, jonka kertomanne mukaan on laskenut liikkeelle Aleksinski, on vasta alkua; se on kukkanen, mutta *hedelmät tulevat myöhemmin*) j.n.e., j.n.e.

Teidän on harkittava hyvin tätä kaikkea ja toimittava varmasti, päättäväisesti ja harkitusti kuten taistelussa: te itse kirjoitatte, että koulussa käydään „taisteluja” ryhmäohjelman vuoksi. Se on alkua *taisteluille*, joita tullaan käymään teitä vastaan *kaikkialla, joka paikassa*, minne bogdanovilaiset pääsevät tunkeutumaan.

On aloitettava siitä, että otetaan tarkasti selville, kuinka monta teitä on. Kuinka paljon on „bogdanovilaisen” ryhmäohjelman *päättäväisiä* vastustajia? Voidaanko tuota lukumäärää suurentaa vai ei? Jos voidaan, niin miten ja minkä ajan kuluessa. Ellei voida, niin miten „neutraalit” käyttäytyvät? On harkittava, miten teidän on meneteltävä koulun kiertämättömän kahtiajakaantumisen tapahtuessa, jotta voisitte mahdollisesti *valloittaa puolelleen* nämä neutraalit tai pahimmassa tapauksessa ette antaisi heitä kokonaan bogdanovilaisten kynsiin.

Edelleen. Miten aiotte järjestää poistumisenne koulusta? Tavallisena pois matkustamisena vai poistumisena ryhmäohjelmista käynnissä olevan taistelun vuoksi? Tietenkin jos taistelunne on kehittynyt yhtä nopeasti kuin kahden ensimmäisen kirjeenne perusteella saattoi päätellä, niin silloin kahtiajakaantuminen on ehkä jo tapahtunut, s.o. bogdanovilaiset ovat ehkä jo heittäneet teidät ulos, yksinkertaisesti heittäneet ulos, silloin ei enää kannata mistään puhuakaan. Ellei niin ole vielä käynyt, silloin harkitkaa huolellisesti, miten järjestätte poistumisenne. Teidän täytyy vastata kaikille Venäjän järjestöille. Teidän täytyy kumota tarkasti ja selvästi, tosiasiajn avulla, kaikki ne hyökkäilyt, joita nyt saatte tuhansittain niskaanne „bogdanovilaisten” taholta. Teidän täytyy valmistautua puolustamaan katsomuksianne sekä koulun että bogdanovilaisten „toimintaohjelman” suhteen.

Jos tulee kysymys teidän pois lähdöstänne, niin teidän pitää vaatia, että kaikille teille annetaan varat Venäjälle matkustamiseen. Se on koulun velvollisuus, aivan samoin

kuin ennen bolshevikkien kahtiajakaantumista Bolshevistisen Keskuksen velvollisuutena oli antaa rahat Venäjälle matkustamiseen (Joulukuun puoluekonferenssin jälkeen v. 1908) sekä Ljadoville että Vsevolodille ja myös Stanislaville. He vaativat silloin meiltä varoja ja saivat.

Me tietenkin autamme teitä sekä passien saannissa että tapaamisemme järjestämisessä (Pariisissa tai jossain pikkukaupungissa, että olisi konspiratiivisempaa ja teiltä kuluisi vähemmän aikaa, tulisi halvemmaksi). Tapaamispaikkaamme pohdimme vielä erikoisesti ja valitsemme sen myöhemmin. Finanssimme eivät ole loistavat, joten voimme antaa vain vähäistä apua.

Kaikkea tätä kirjoitan teille selventääkseni asiaa ja vaihtaakseni mielipiteitä. Saatuaamme teiltä tarkemmat vastaukset ja selvitettyämme itsellemme kaikki kysymykset kirjeenvaihtomme avulla me kutsumme koolle „Proletarin” laajennetun toimituksen toimikunnan, ja silloin selviää avustuksen määrä, tapaamisemme aika ja paikka ynnä muu sellainen.

Vastatkaa yksityiskohtaisemmin. Voisitteko antaa meille *suoran* osoitteenne?

Tervehdys. „Proletarin” sihteeri

Kirjoitettu lokakuussa 1909

*Julkaistu ensi kerran v. 1933
XXV Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*